

„Velká výměna“ je pro levičáky „**konspirační teorií**“ – pokud se jí ovšem **sami nechlubí**

Autor: James Kirkpatrick

„Velká výměna“, tedy systematické nahrazování bílých Američanů i Evropanů imigranty ze Třetího světa, je v závislosti na tom, kdo o něm hovoří, buď „konspirační teorií“ nebo zcela zřejmě **pozitivním vývojem**. Mainstreamová média v poslední době začala odsuzovat lidi, kteří o ní otevřeně mluví, jako spolupachatele teroristů nebo přinejmenším dezinformátory. To však nebrání dalším novinářům, často i z totožných publikací, vydávat jeden článek za druhým, v nichž si škodolibě vychutnávají očividné politické důsledky imigrací poháněné demografické proměny. Jako bychom tak přešli z leninského módu uvažování „kdo, koho“ (*Весь вопрос — кто кого опередит?*), kde je vše analyzováno optikou toho, která skupina z toho bude mít prospěch, a ocitli se v situaci, kdy lidé činící *tytéž objektivní postřehy* dostávají kladné či záporné znaménko v závislosti na svém postoji k danému fenoménu. Ze sféry politiky jsme tak zjevně vkročili do hájemství šílenství.

Klasickým příkladem může být třeba hysterický článek americké emigrantky Mellissy Rossiové „*‘Great Replacement’ ideology is spreading hate in U.S. and across the globe*“ (Ideologie „Velké výměny“ šíří nenávist v USA i po celém světě). Článek je očividně zamýšlen jako objektivní kus zpravodajství. Nenuceně spojuje rakouského identitárního aktivistu Martina Sellnera se střelcem z Christchurch Brentonem Tarrantem, neboť sdílí „kontroverzní názor“ o nahrazování bělošského křesťanského obyvatelstva. Sellner podle ní chápe konečné

nahrazení za „matematický fakt“ a sama dokonce uznává, že „podle statistiky to v některých zemích skutečně platí“. Ihned však dodává, jak „bláznivé“ toto uvažování je, jelikož podle „expertů“ muslimové většinový podíl v dohledné době zatím nenabydou.

Sellner celkem logicky oponuje, že prodloužíte-li časovou osu dostatečně daleko do budoucnosti, muslimové nakonec domácí obyvatelstvo nahradí. Rossiová nad tím ale jen mává rukou coby „pochybnou premisou“, která navíc údajně „inspirovala masové vražedné útoky“. Záměr je jasný: zabránit lidem, aby se byť jen na moment zabývali těmito myšlenkami, přestože je nedokáže nijak vyvrátit. Nedaří se to ani dalším, kteří se tak raději uchylují k nadávkám a nařčení z násilností:

The White-Extinction Conspiracy Theory Is Bonkers (Konspirační teorie o bělošské genocidě je bláznivá), Farhad Manjoo, *New York Times*, 20. března 2019.

How the „White Replacement“ Conspiracy Theory Spread Around the Globe (Jak si konspirační teorie o „výměně bělochů“ našla cestu do všech koutů světa), Luke Darby, *GQ*, 21. června 2019. (Autor článku klade část viny na bedra YouTube, jak šokující...)

„Replacement Theory,“ a Racist, Sexist Doctrine, Spreads in Far Right Circles („Teorie o výměně“, rasistická a sexistická doktrína, která se šíří v krajně pravicových kruzích), Nellie Bowlesová, *New York Times*, 18. března 2019.

Za autora slovního spojení „Velká výměna“ obvykle bývá označován francouzský spisovatel Renaud Camus. Magazín *The Nation* mu dopřál standardně „objektivní“ profil z pera Jamese McAuleyho, který ve svém článku z 19. června *How Gay Icon Renaud Camus Became the Ideologue of White Supremacy* (Jak se homosexuální ikona Renaud Camus stala ideologem víry v bělošskou nadřazenost) kromě invektiv a nařčení Camusova stylu z „kýčovitosti“ své čtenáře prostě ujišťuje, že se ve skutečnosti vůbec nic neděje: „K zásadním demografickým proměnám došlo už v průběhu dekolonizace 60. a 70. let, dnešní příliv tak rozhodně není ničím bezprecedentním“, tvrdí.

Tyto změny však byly pro Francii katastrofou. I Charles de Gaulle prosazoval dekolonizaci Alžírska proto, aby se vyhnul masové imigraci. Při pohledu zpět si však Evropané své koloniální říše pravděpodobně měli ponechat – Třetí svět a jeho obyvatelé je beztak následují kamkoliv.

Novináři se snaží odsoudit i místní republikánské politiky za to, že údajně věří této „konspirační teorii“. Když tak republikáni ze státu Maine namítli, že nejprve je třeba pomoci Američanům, než přijde řada na žadatele o azyl, Greg Kesich z *Press-Herald* bystře odhalil postranní motiv:

[Bývalý guvernér státu Maine Paul] LePage, [starosta Waterville Nick] Isgro, [výkonný ředitel Republikánské strany v Maine Jason] Savage a jejich spojenci neprojevují ve své bytové politice nekonzistentnost, ale naopak neotřesitelnost v něčem jiném: údajné hrozbě, již pro bělošskou moc představuje imigrace, jak o tom mluví konspirační teorie o „Velké výměně“ nebo „bělošské genocidě“.

The View From Here: Conspiracy theory takes hold in Maine GOP, 23. června 2019.

Politické i společenské dopady demografické změny jsou však nepopiratelné – a novináři bez mrknutí oka hladce přecházejí z pozice „nic se neděje“ do vychloubání se důsledky tohoto vývoje, především v americké politice.

Proto Michelle Goldbergová (na Wikipedii cudně označovaná za **volnomyšlenkářskou Židovku**, mezi svými však tvrdící: „*Cítím silné pouto k židovství a jako Židovka se k mým předkům – Freudovi, Walteru Benjaminovi, Trockému – hlásím nikoli v politickém smyslu, ale jako k židovské kultuře, kterou považují za mé dědictví*“ /zdroj: *Tablet Magazine* 11. listopadu 2010/ – pozn. DP). z *The New York Times* napsala v říjnu 2018 sloupek *We Can Replace Them* (Zvládneme je nahradit). Ve svém rozboru (nakonec těsně neúspěšné) kampaně demokratky Stacey Abramsové proti republikánskému oponentovi Brianu Kempovi si tak Goldbergová požívačně vychutnává „zahořklou bělošskou konzervativní menšinu... a její zděšení z pohlcení novou multikulturní mnohojazyčnou většinou“.

(Jen tak na okraj podotýkám, že kdybych napsal, že o „pohlcení novou multikulturní mnohojazyčnou většinou“ nestojím, byl bych nařčen z užití rasistického a odlidšťujícího výraziva).

Podle Goldbergové se prý pravice pokouší zabránit nástupu této multikulturní většiny „za každou cenu“. Kéž by...

Paul Taylor z *The American Prospect* se zas holedbá:

Poprvé v dějinách tvoří více než polovinu Američanů mladších 20 let lidé hispánského, černošského, asijského nebo smíšeného původu. Společně tak skládají mozaiku formovanou vlnami moderní imigrace, které do naší země od roku 1965 přinesly více než 60 milionů lidí, skoro 90 % z nich nebělochů.

Rozmanitost pro ně není jen otázka demografie, ale tlukoucí srdce jejich hodnotového systému.

They're a Blue Tidal Wave—if They Vote, 17. června 2018

Taylor píše o „mozaice“, jelikož si namísto rozpuštění v tavicím kotlíku zachovávají svou identitu v jakési kulturní „mozaice“. Dodává, že podle jím oslovených respondentů je Amerika odjakživa rasistická a tento jejich cynismus možná sníží míru jejich zapojení do politického procesu.

Podotýká ale, že:

Demografické změny, zodpovědné za mozaikovou generaci, proměnily tvář Ameriky *už dnes*.

Ještě před 12 lety si jen málokdo uměl představit sňatky osob stejného pohlaví, legalizaci marihuany nebo právo transgender lidí. Sochy konfедераčních hrdinů se hrdě tyčily nad americkým Jihem a nikdo neslyšel o Black Lives Matter, #MeToo, March for Our Lives, ani Occupy Wall Street. Časy se ale mění i u volebních uren, jakkoliv to díky Trumpovi v Bílém domě není na první pohled tolik znatelné. Od roku 1992 však demokratičtí kandidáti získali v šesti ze sedmi hlasování více voličských hlasů (kvůli *specifickému volebnímu systému USA* tzv. *volitelů nemusí vítězný kandidát nutně získat více voličských hlasů v rámci celé země – pozn. DP*). To se žádné straně v amerických dějinách dosud nepovedlo (ani s menším efektem, následkem rozložení sil ve Sboru volitelů v letech 2000 a 2016)

Jak se mozaiková generace postupně bude začleňovat mezi voliče, modrá vlna bude jen dál nabývat na síle.

„Bělošská většina v Americe brzy zmizí nadobro“, proklamují Dudley Poston a Rogelio Sanez z *The Chicago Reporter* [16. května 2019]. A jejich vysvětlení? „Prostá demografie: narození, zemřelí a imigrace.“ **Tedy jen trochu jinými slovy vyjádřený argument Martina Sellnera a dalších. Jelikož ale žurnalisté tento vývoj vítají, mohou tato fakta bez problémů vyslovovat nahlas.**

V podobném duchu i Stef W. Knightová z *Business Insider* svědomitě informuje čtenáře, že Spojené státy mají nakročeno k nebělošské většině do roku 2045 (*United States is on the way to becoming a non-white majority by 2045*, 1. května 2019). „**Demografická přeměna** už dnes ovlivňuje naši národní identitu, politiku i mezigenerační vztahy, říkají sociologové a demografové zabývající se studiem těchto trendů,“ hlásí.

Z ničeho nic se tak cosi skutečně děje a novináři přiznávají, že tento vývoj bude mít následky. Zatímco oni si toho všímají směř, nacionalistům je to zapovězeno.

Všichni, včetně novinářů, by však mluvili jinak, kdyby se tento proces odehrával kdekoli jinde než na Západě. Když totiž čínská vláda plní Tibet Chany, nikdo není na pochybách, že se jedná o kolonizaci. Snad i proto neváhal dalajláma **opakovaně vyzvat** k návratu imigrantů z Třetího světa do jejich domovin, tak aby se z Evropy nestala součást Afriky nebo Blízkého východu

Jakmile by arabská populace získala v Izraeli většinu, přestal by být židovským státem a jeho existence by ztratila opodstatnění.

Už před desítkami let, když rabín Meir Kahane **hovořil** na toto téma s budoucím izraelským premiérem Ehudem Olmertem, přiznal v zásadě Olmert Kahanemu, že má pravdu, ale že demografická hrozba je příliš vzdálená, než aby mělo smysl se jí zabývat. Dnes však izraelské

vedení bere celou věc nesmírně vážně a usilovně se snaží zvýšit porodnost Izraelců. O demografických záležitostech se tak otevřeně hovoří nejen v Izraeli, ale také v Americe, kde třeba i levicový Bernie Sanders připouští, že řešení tamního konfliktu v podobě jednoho státu s rovnými právy pro Židy i Palestince by znamenalo „konec Izraele“ a proto jej odmítá. K Americe ovšem podobný závazek necítí, přinejmenším ne v posledních letech.

Na Amazonu lze shlédnout dokument „When Siberia Becomes Chinese“ (Až bude Sibiř čínská), který se věcně věnuje politickým a kulturním důsledkům kolonizace řídky osídlených dálnévýchodních ruských oblastí čínskými migranty, kteří zde hledají práci. Sloupek v *New York Times* na totéž téma pak dospěl k závěru, že „fakta v terénu se mohou stát čarami na mapách“. (*Why China Will Reclaim Siberia*, Frank Jacobs, 13. ledna 2015).

Když se nám tak novináři pokoušejí namluvit, že masová migrace se obejde v podstatě bez větších následků, jen tím urážejí naše mentální schopnosti.

Drtivá většina z těch, kdo označují Velkou výměnu za „konspirační teorii“ to pochopitelně velice dobře ví, jsou prostě a obyčejně neupřímní. Navíc se už nemůžou dočkat definitivní dekonstrukce Západu, což v některých článcích vychází jasně na povrch.

Představitelé *Konzervatismu s.r.o.* však vlastencům do omrzení opakují, že americká zázračná půda nějakým způsobem udělá z přebytků Třetího světa hodné dědice odkazu Otců zakladatelů. To je samozřejmě nesmysl a jen ti nejnaivnější konzervativci mohou věřit v opak. Politika sice je „spodní proud“ kultury, ta je však na oplátku do stejné míry produktem demografické reality. Levicovní novináři i identitářští aktivisté si dobře uvědomují, že Velká výměna skutečně probíhá. Konzervativní hnutí však americké pravici ze všech sil a zatím úspěšně brání s tím cokoliv podniknout.

Zapomeňte na nějakou záchranu „konzervatismu“ – Západané musejí před touto demografickou přílivovou vlnou otevřít oči dřív, než zcela zadusí jejich kulturu, lid i civilizaci. Pokud neuspějí, všechny vyhrané bitvy i další západní počiny pozbydou smysl.

A bez ohledu na to, jak hanebně a nadšeně Západané kapitulují, nebude se na ně vzpomínat jako na taktní poražené, ale jako na tlupu ohavných rasistů.

Úvaha Jamese Kirkpatricka *Leftists Claim “Great Replacement” Is A “Conspiracy Theory” ...Unless They’re Bragging About It* vyšla na stránkách *Vdare.com* 4. července 2019.